

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

5. atgādina, ka Asociācijas nolīgumā ir paredzēts politiskais dialogs starp Eiropas Parlamentu un Libānas parlamentu, pamatojoties uz politiskās sadarbības izveidi starp šīm divām institūcijām;
6. atkārtoti uzsver nozīmīgo *UNIFIL* lomu; uzskata, ka ir svarīgi, lai Libānas valdībai būtu pilna suverenitāte un, veicot visas darbības, kas atrodas valsts jurisdikcijā, tās efektīvā kontrolē atrastos valsts robežas un teritorija, tā, lai tiktu garantēta valsts un tās pilsoņu drošība;
7. atkārtoti aicina visas attiecīgās puses atbalstīt starptautiskā tribunāla darbu, lai tiesātu personas, kas ir atbildīgas par kādreizējā premjerministra *Rafik Hariri* slepkavību un citām politiskajām slepkavībām, kas izdarītas Libānā, un mudina Sīriju pilnībā ar to sadarboties;
8. mudina Libānas varas iestādes darīt visu iespējamo, lai pārtrauktu jebkādu diskrimināciju pret palestīniešu bēgļiem; atkārtoti aicinājumu starptautiskajai sabiedrībai palielināt palīdzību, lai sasniegtu noturīgu izlīgumu;
9. aicina Sīriju atturēties no jebkādas iejaukšanās, kas var negatīvi ietekmēt Libānas iekšējās ietas, un konstruktīvā veidā tiekties uz valsts stabilitāti; vēršas pie Irānas un Sīrijas rīkoties konstruktīvi; aicina visas attiecīgās puses atbilst prasībām, kas ietvertas ANO Drošības padomes rezolūcijā Nr. 1559 (2004) un rezolūcijā Nr. 1701 (2006), attiecībā uz Libānas neatkarības, suverenitātes ievērošanu un tās drošības un stabilitātes neapdraudēšanu, atgādinot aizliegumu pārdot ieročus bruņotiem kaujinieku grupējumiem;
10. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas Savienības darbībām, lai palīdzētu Libānai pārstrukturēt ekonomiku; aicina Padomi un Komisiju turpināt centienus atbalstīt Libānas atjaunošanu un tautsaimniecības atveseļošanu, kā arī nodibināt ciešāku sadarbību ar pilsonisko sabiedrību valstī, lai veicinātu valsts tālāku demokratizāciju;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kopējās ārpolitikas un drošības politikas Augstajam pārstāvim, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram, Kvarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Libānas valdībai un parlamentam, Sīrijas prezidentam un valdībai un Irānas valdībai un parlamentam.

Pārtikas cenu celšanās Eiropas Savienībā un jaunattīstības valstīs

P6_TA(2008)0229

Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūcija par pārtikas cenu celšanos ES un jaunattīstības valstīs

(2009/C 279 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā, ka šogad tiek atzīmēta Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadiena un ka šīs deklarācijas 25. panta 1. punktā ir minētas tiesības uz pārtiku,
- ņemot vērā 1996. gada Pasaules Pārtikas sammita secinājumus un mērķi līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to cilvēku skaitu, kuri cieš no bada,
- ņemot vērā ANO Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, kura parakstītājpuses ir visas Eiropas Savienības dalībvalstis, jo īpaši šā pakta 11. pantu par tiesībām uz pārtiku,

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- ņemot vērā to, ka 2008. gada 22. maijā Ženēvā jānotiek ANO Cilvēktiesību padomes īpašajai sesijai ar nosaukumu "Pasaules pārtikas krīzes, kuru cita starpā izraisīja augošās pārtikas cenas, negatīvā ietekme uz tiesību uz pārtiku īstenošanu",
 - ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības humāno palīdzību "Eiropas Konsenss par humāno palīdzību" ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā EK līguma 33. pantu,
 - ņemot vērā pašreiz notiekošo "Kopējās lauksaimniecības politikas veselības pārbaudi",
 - ņemot vērā Lauksaimniecības zinātnes un tehnoloģijas starptautisko novērtējumu attīstības jomā (IAASTD) par pārtikas ražošanu pasaulē, ko ierosināja un veica ar ANO Attīstības programmas, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO), Pasaules Bankas un citu starptautiskās sabiedrības struktūru atbalstu;
 - ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ziņojumus,
 - ņemot vērā Dohas attīstības sarunu kārtas ietvaros notiekošās sarunas,
 - ņemot vērā 2007. gada 22. novembra Kigali deklarāciju par attīstības mērķiem atbilstošu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu izstrādi, kuru pieņēma ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par barības un pārtikas cenu pieaugumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā pēc gadiem ilgas patēriņa preču statistiku vai krītošu cenu tendences kviešu cenu pieaugums pasaulē 3 gadu laikā pirms 2008. gada februāra sasniedza 181 %, rīsu cenas kopš 2008. gada janvāra ir palielinājušās par 141 % un pārtikas preču vispārējās cenas pasaulē ir palielinājušās par 83 %;
- B. tā kā cenu pieaugums par 7 gadiem aizkavējis nabadzības samazināšanas mērķu sasniegšanu un tā kā pēc Pasaules Bankas aprēķiniem pārtikas cenu svārstību dēļ vairāk nekā 100 miljoni cilvēku jaunattīstības valstīs varētu nonākt vēl lielākā trūkumā;
- C. tā kā visā pasaulē 854 miljoni cilvēku cieš no bada vai pārtikas trūkuma (nepietiekamas nodrošinātības ar pārtiku), turklāt katru gadu šo grupu papildina 4 miljoni cilvēku; tā kā 170 miljoni bērnu cieš no nepietiekama uztura un katru gadu 5,6 miljoni bērnu mirst pārtikas trūkuma dēļ;
- D. tā kā pašreizējo pārtikas krīzi izraisīja arī pastiprinātās spekulācijas ar lauksaimniecības un pārtikas precēm;
- E. tā kā atbilstoši ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) datiem jaunattīstības valstīs 60—80 % patērētāju izdevumu ir saistīti ar pārtikas iegādi, savukārt industrializētajās valstīs šis rādītājs ir 10—20 %; tā kā pārtikas cenu pieaugums visnopietnāk ietekmē mājsaimniecības ar zemiem ienākumiem;
- F. tā kā beidzamo desmitgadu laikā Pasaules banka, Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) un Pasaules Tirdzniecības organizācija ir attīstības valstīm uzspiedusi tirdzniecības liberalizāciju, lai panāktu plaša mēroga un uz eksportu orientētas lauksaimniecības izveidi uz pārtikas ilgspējīgas vietējās ražošanas un vietējo pārtikas tirgu rēķina;

⁽¹⁾ OV C 25, 30.1.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0480.

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- G. tā kā cenu celšanās saasina pieejamības problēmas, jo īpaši iedzīvotājiem ar zemiem vai neesošiem ienākumiem;
- H. tā kā, palielinoties pasaules iedzīvotāju skaitam, palielinās arī pieprasījums pēc pārtikas, jo īpaši jaunās tirgus ekonomikas valstīs, piemēram, Indijā un Ķīnā; tā kā uz planētas, kura saskaņā ar FAO informāciju var pabarot 12 miljardus cilvēku, kopumā pārtikas trūkums nepastāv; atgādinot, ka kviešu un rīsu raža 2007. gadā bija ļoti laba; tā kā visticamāk, ka tikai 1,01 miljardus tonnu no 2007. gada ražas izlietos pārtikai cilvēkiem, savukārt lielu ražas daļu izmantos dzīvnieku barošanai (760 miljonus tonnu) un aptuveni 100 miljonus tonnu — biodegvielu ražošanai; tā kā saskaņā ar jaunākajām aplēsēm pasaulē saražotās labības daudzums 2008. gadā palielināsies par 2,6 %, sasniedzot rekordskaitli — 2164 miljardus tonnu; tā kā šīs prognozes tomēr ir atkarīgas no labvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem;
- I. tā kā daudzas jaunattīstības valstis neražo to pārtikas daudzumu, ko tās varētu; tā kā, ņemot vērā, ka jaunattīstības valstīs netiek veikti ieguldījumi lauksaimniecībā, lauku attīstībā un lauksaimnieku apmācībā un šādus ieguldījumus neveic arī starptautiskās finanšu iestādes, mazie lauksaimniecības uzņēmumi ir īpaši pakļauti negodīgai konkurencei, kas ir palielinājusi to nabadzību un neaizsargātību un mazinājusi to spēju saražot pietiekami daudz pārtikas;
- J. tā kā viens no nopietniem šķēršļiem, kas kavē lauksaimniecības produkcijas apjoma pieaugumu jaunattīstības valstīs, ir tas, ka sīkzemniekiem bieži vien nav iespējas saņemt aizdevumus vai mikrokrēditus, lai iegādātos labāku sēklu materiālu, mēslošanas līdzekļus un apūdeņošanas mehānismus, kā arī nepieciešamos līdzekļus kultūraugu aizsardzībai pret kaitēkļiem un slimībām, dažkārt tāpēc, ka viņiem nav pašiem savas zemes, tātad — nav aizdevuma nodrošinājuma;
- K. tā kā Pasaules pārtikas programmā (PPP) norādīts, ka līdz šim ir dots stingrs solījums nodrošināt tikai 260 miljonus no 750 miljoniem ASV dolāru, kas nepieciešami 2008. gada vajadzību apmierināšanai;
- L. tā kā patēriņa preču cenu kāpums destabilizē pasaules ekonomiku un jau ir izraisījis nemierus vairākās valstīs;
- M. tā kā pieaugošo pārtikas cenu dēļ pastiprināti nepieciešama visaptveroša politiska atbilde un politiska stratēģija, lai risinātu ar pārtiku saistītās problēmas,

Tiesības uz pārtiku

1. uzsver tiesību uz pārtiku fundamentālo būtību, kā arī nepieciešamību uzlabot piekļuvi pietiekamam pārtikas daudzumam visiem cilvēkiem un jebkurā laikā, kas ļautu dzīvot aktīvi un veselīgi; uzsver, ka valstu pienākums ir aizsargāt, ievērot un piemērot šīs pamata cilvēktiesības; uzsver, ka fakts, ka 2 miljardi cilvēku vēl joprojām dzīvo galējā nabadzībā un 850 miljoni cilvēku katru dienu cieš no izsalkuma, ir starptautiskajās cilvēktiesībās paredzēto tiesību uz pārtiku sistemātisks pārkāpums; tāpēc aicina veikt piemērotus pasākumus, lai īstenotu Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas nosacījumus saistībā ar tiesībām uz pārtiku; mudina Padomi nodrošināt, ka ar pārtiku saistīta politika valstu un starptautiskajā līmenī ir saskaņota ar pienākumiem, kuri izriet no tiesībām uz pārtiku;
2. tāpēc aicina Padomi steidzami apliecināt savu apņemšanos sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), atkārtoti apstiprinot finanšu saistības un Eiropadomes jūnija sanāksmē pieņemot ES TAM rīcības programmu; uzskata, ka šajā ES rīcības programmā ir jānorāda konkrēti starpposma mērķi un pasākumi, un to izpildes termiņi tādās galvenajās jomās kā izglītība, veselības aprūpe, ūdensapgāde, lauksaimniecība, izaugsme un infrastruktūra, kas palīdzēs līdz 2015. gadam sasniegt TAM, lai, cita starpā, līdz 2015. gadam izskaustu badu;
3. pauž bažas par to, kā spekulācijas ar pārtikas precēm, tostarp patēriņa preču riska ieguldījumu fondi, veicina badu un nabadzību; aicina Komisiju izpētīt spekulāciju ar pārtikas cenām ietekmi un, pamatojoties uz šo pētījumu, ieteikt piemērotus pasākumus;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

4. uzsver, ka pārtikas krīze ir cieši saistīta ar finanšu krīzi, kuras laikā skaidras naudas iepludināšana, ko centrālās bankas veica bankrotu novēršanai, iespējams izraisīja spekulatīvus ieguldījumus pirmās nepieciešamības precēs; aicina SVF un Finanšu stabilitātes forumu novērtēt šo blakusparādību un to ņemt vērā, iesakot vispārējus risinājumus;

5. atgādina, ka no šīs krīzes visvairāk cieš mazāk aizsargāti iedzīvotāju slāņi un tāpēc uzsver, ka ir nepieciešama efektīva sociālā politika, lai sniegtu lielākas iespējas nabadzīgajiem vai trūcīgajiem iedzīvotājiem un mīkstinātu pašreizējās pārtikas krīzes ietekmi;

Ilgtermiņa pārtikas ražošana

6. uzsver — nedrīkst būt svarīgāka mērķa par pārtikas nodrošināšanu ikvienam cilvēkam visā pasaulē; uzsver, ka atbilstoši EK līguma 33. pantam pārtikai jābūt pieejamai par samērīgām cenām;

7. atgādina par nepieciešamību nodrošināt iekšēju un pasaules līmeņa lauksaimniecības tirgu regulējumu, lai sniegtu labumu patērētājiem, palielinātu lauksaimnieku ienākumus, veicinātu pārstrādes rūpniecību un nodrošinātu ilgtspējīgu ES pārtikas politiku;

8. atgādina, ka KLP primārais mērķis ir garantēt tirgus stabilizāciju, piegādes drošību un saprātīgas cenas patērētājiem un uzsver, ka KLP būs nepieciešama arī pēc 2013. gada, lai nodrošinātu Eiropas Savienībā ilgtspējīgu pārtikas politiku, vienlaikus nodrošinot lauksaimniecības produktu ilgtspēju, drošību un kvalitāti;

9. uzsver, ka izejvielu izmaksas veido salīdzinoši niecīgu daļu no daudzu pārtikas preču kopējām izmaksām; aicina Komisiju un dalībvalstis analizēt neatbilstību starp lauku saimniecību un lielāko mazumtirgotāju noteiktajām cenām;

10. tāpēc aicina veikt ietekmes novērtējumu saistībā ar mazumtirgotāju nozīmi pārtikas produktu aprītē, jo, salīdzinot ar dzīves dārdzību, pārtikas produktu mazumtirdzniecības cenas ir augušas nesamērīgi; aicina mazumtirgotājus piedāvāt ražotājiem taisnīgu cenu, vienlaikus nodrošinot patērētājiem pārtikas produktus par saprātīgām cenām;

11. norāda, ka pašreizējo ES labības krājumu pietiktu tikai 30 dienām, un apšaubā to, vai ir nodrošināti atbilstīgi pārtikas krājumi, jo īpaši, ja ņem vērā iespējamās krīzes situācijas; aicina Komisiju izstrādāt stratēģijas pārtikas krājumu izveidei, lai nākotnē novērstu krīzes;

12. prasa precīzāk prognozēt lauksaimniecības produkcijas apjomu, lai krietni agrāk varētu noteikt pasaules pārtikas nodrošinājuma dominējošās tendences;

13. uzsver, ka ir jāņem vērā ES lauksaimnieku ienākumu stāvoklis; norāda, ka, pieaugot dzīvnieku barības, enerģijas, mēslošanas līdzekļu un citām sākotnējām izmaksām un ieguldot arvien vairāk līdzekļu atbilstības standartu izpildei, lauksaimniekiem jāredz, ka viņu ieņēmumi ievērojami palielinās, lai viņi arī turpmāk varētu nodrošināt pieprasījumu pēc pārtikas; norāda, ka lauku saimniecību ienākumu pieaugums ir niecīgs un ka dažās dalībvalstīs lauksaimnieki jau ir pārliecinājušies, ka viņu ienākumi faktiski samazinās;

14. prasa ilgtspējīgas lauksaimniecības politikas veicināšanu iekļaut visos paplašināšanās un kaimiņattiecību instrumentos;

15. prasa trešo valstu uzņēmējus pakļaut tikpat stingrai kontrolei, kādu piemēro ES ražotājiem, taču atzīst, ka ir jāpalīdz jaunattīstības valstīm nodrošināt atbilstību ES fitosanitārajiem standartiem;

16. atzinīgi vērtē ES lauksaimniecības ministru lēmumu apstiprināt Komisijas priekšlikumu pārtraukt zemes obligāto atstāšanu atmatā 2008. gadā un atzīmē Komisijas aplēses, ka saskaņā ar šo lēmumu labības audzēšanai papildus būs pieejami aptuveni 2,9 miljoni hektāru un šā gada raža pieaugs par aptuveni 10 miljoniem tonnu;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

17. aicina Komisiju veikt pašreizējās ES politikas ietekmes uz nodrošinātību ar pārtiku novērtējumu tādās jomās kā kopējā lauksaimniecības politika, atjaunīgās enerģijas mērķi, attīstības palīdzība un starptautiskās tirdzniecības nolīgumi, lai uzlabotu vispārējo nodrošinātību ar pārtiku;
18. uzsver, ka prioritāra nozīme jāpiešķir pārtikai un nevis degvielai un ka biodegvielas ražošanai jānosaka stingri ilgtspējības kritēriji; atzīmē, ka šie kritēriji jāievēro, cenšoties panākt ieteiktos mērķus saistībā ar biodegvielas izmantošanu;
19. atzīst, ka vairs nav pamata ES subsidēt biodegvielas ražošanai paredzētus kultūraugus, taču stingri un nepārprotami uzsver, ka šāda veida ražošanai pašlaik tiek izmantoti tikai 2—3 % ES lauksaimniecības zemes un plašsaziņas līdzekļu apgalvojumi, ka pašreizējo krīzi pārtikas aprītē radījusi biodegvielas ražošana, vismaz attiecībā uz ES, ir pārspīlēti; tomēr piekrīt, ka tādu valstu kā ASV īstenotā politika, kur vairāk zemes tiek atvēlēts, lai audzētu bioetanola ražošanai paredzētu kukurūzu, ir spēcīgi ietekmējusi kukurūzas un citu graudaugu cenu un pieejamību pasaules pārtikas tirgū;
20. tomēr aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvāk sekmēt otrās paaudzes bioenerģijas izmantošanu un ražošanu, ko nodrošina galvenokārt kūtsmēsli un lauksaimniecības atkritumu, bet ne lauksaimniecības pirmproduktu pārstrāde;
21. īpaši uzsver, ka sevišķi prioritāra nozīme piešķirama sadzīves atkritumu, kā arī lauksaimniecības un mežu izstrādes pārpalikumu savākšanai un to pārvēršanai gāzveida stāvoklī; norāda, ka tas ļautu attīstīt piemērotas tehnoloģijas un dotu laiku pārtikas ražošanas un enerģijas ražošanas savienojamības izpētei;
22. ar nopietnām bažām atzīmē, ka milzīgā barības graudu deficīta dēļ barības maisījumu cena ir pieaugusi par EUR 75 tonnā un turpina pieaugt un ka līdz ar to par EUR 15 miljardiem palielinās ES lopkopības un putnkopības nozares izmaksas;
23. uzskata — ņemot vērā pašreizējo krīzi, ES iestādēm un dalībvalstīm nekavējoties un pamatīgi jāapspriež, kā ar mūsdienu biotehnoloģijas palīdzību varētu nodrošināt, lai pastāvīgi tiktu ražoti pārtikas produkti par saprātīgām cenām;

Labāka attīstības politika

24. uzskata — lai īsteni cīnītos pret badu, ir nepieciešama vispārēja ilgtspējīgas attīstības politika, lai jaunattīstības valstis varētu pietiekamā daudzumā saražot ūdeni un pārtiku un nodrošināt ar šiem resursiem iedzīvotājus;
25. atbalsta jaunattīstības valstu centienus nodrošināt vietējiem iedzīvotājiem pārtikas pieejamību; uzskata, ka arī turpmāk jāstiprina valsts politiskās rīcības iespējas, lai varētu pieņemt valsts tiesību aktus un pasākumus šīs nozares attīstībai; par pozitīvu jaunattīstības valsts piemēru uzskata Malāviju, kurā pārtikas produktu ražošanas apjoms pēdējos trijos gados ir divkārtšojies, un uzsver, ka ES ir būtiska loma šī progressa atbalstīšanā; aicina Komisiju sniegt palīdzību, informējot par šo parādību, lai tā kalpotu par piemēru citām jaunattīstības valstīm;
26. aicina dalībvalstis un starptautisko sabiedrību atsaukties uz PPP pausto ārkārtas aicinājumu sniegt steidzamu atbalstu un palīdzēt tai tikt galā ar jauniem pārbaudījumiem, cīnoties pret badu; tomēr uzskata, ka ir jāsamazina atkarība no pārtikas atbalsta operācijām, un tādēļ uzsver, ka, lai novērstu vēl postošākas sekas un šīs krīzes pamata cēloņus, ir nepieciešamas vidēja un ilgtermiņa darbības;
27. aicina jaunattīstības valstīs steidzami un ievērojami palielināt ieguldījumus lauksaimniecībā, lauku attīstībā un lauksaimnieciskajā uzņēmējdarbībā, īpašu uzmanību pievēršot nabadzīgajiem zemniekiem un mazajām saimniecībām, kas balstās uz ekoloģisku pārtikas produktu ražošanas sistēmām; atgādina, ka lauku apvidos dzīvo 75 % pasaules nabadzīgāko iedzīvotāju, bet lauksaimniecībai ir paredzēti tikai 4 % no oficiālās attīstības palīdzības; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis to attīstības politikas kontekstā efektīvāk risināt ar lauksaimniecību saistītos jautājumus, ciešā sadarbībā ar jaunattīstības valstīm veicināt 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) pielāgošanu un pārskatīt valstu stratēģiskos dokumentus, lai lielāka nozīme tiktu piešķirta lauksaimniecībai; uzsver NVO un vietējo varas iestāžu lomu inovatīvu lauksaimniecības jautājuma risinājumu rašanā partnerībā ar jaunattīstības valstu iedzīvotājiem, un aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un veicināt to projektus;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

28. uzsver, ka ir jānodrošina nabadzīgo valstu sīkzemnieku, kuri galvenokārt ir sievietes, piekļuve zemei, finanšu pakalpojumiem un kredītiem, augstas ražības sēklām, kā arī apūdeņošanas sistēmām un mēslošanas līdzekļiem; uzsver, ka ieguldījumi lauksaimniecības nozarē vairāk jānovirza apūdeņošanai, lauku ceļiem, pētniecībai un vietējām zināšanām, apmācībai un paraugprakses apmaiņai efektīvu un ilgtspējīgu augkopības sistēmu izstrādes nolūkos, tīram dzeramajam ūdenim un izglītībai, kā arī vietējās ražošanas un tirdzniecības veicināšanai; tādēļ aicina Komisiju savās darbībās šīm jomām velīt pastiprinātu uzmanību un atbalstīt ražotāju organizācijas, mikrokredītu un citas finanšu pakalpojumu programmas, kā arī palielināt ieguldījumus lauksaimniecībā;

29. aicina Eiropas Investīciju banku (EIB) apzināt iespējas nekavējoties izveidot garantijas fondu, lai atbalstītu valsts mikrokredītu un aizdevumu shēmas un riska ierobežošanas shēmas, kas darbotos vietējo pārtikas ražotāju interesēs, jo īpaši nabadzīgākajās jaunattīstības valstīs;

30. uzsver, ka ir nepieciešama ES un jaunattīstības valstu sadarbība klimata pārmaiņu jomā un it īpaši tehnoloģiju nodošana un veiktspējas palielināšana; uzsver, ka klimata pārmaiņas jāizvirza par vienu no pamatjautājumiem visās ES attīstības sadarbības programmās un ka daži vienkārši aizsardzības pasākumi palīdzētu lauksaimniekiem pasargāt ražu no sausuma un citām katastrofām, un aicina Komisiju veikt šādu pasākumu izpēti; aicina starptautisko sabiedrību aktīvāk cīnīties pret pārtuksnešošanu, augsnes degradāciju un sausumu, lai uzlabotu nodrošinājumu ar pārtiku un piekļuvi ūdens resursiem, sevišķi nabadzīgajās valstīs;

31. uzsver, cik liela nozīme ir atbilstīgiem ieguldījumiem pētniecības jomā, lai palielinātu ražīgumu visos pasaules reģionos;

32. it īpaši prasa rūpīgi sekot līdzi visiem jaunākajiem notikumiem un publiskajām debatēm ĢMO jomā;

33. uzskata, ka valstīm ir jābūt tiesībām uz pārtikas suverenitāti un nodrošinātību un ka tām ir tiesības aizsargāt savu tirgu pret subsidētu produktu importu; uzskata, ka šāda lauksaimniecības produktu subsidēšana eksportam destabilizē vietējos tirgus jaunattīstības valstīs;

Taisnīga starptautiskā tirdzniecība

34. uzskata, ka lauksaimniecības preču tirgu atvēršanai jābūt pakāpeniskai, ievērojot katras jaunattīstības valsts sasniegto progresu un pamatojoties uz sociāli taisnīgiem un videi draudzīgiem tirdzniecības noteikumiem; atzīmē, ka, lai novērstu nelabojamu kaitējumu vietējiem ražotājiem, pilnīgu liberalizāciju nedrīkst piemērot paaugstināta riska produktiem, kas ir pirmās nepieciešamības preces cilvēkiem jaunattīstības valstīs vai ir īpaši svarīgi saistībā ar nodrošinātību ar pārtiku un lauku attīstību šajās valstīs; uzsver, ka tirdzniecības sarunās ar jaunattīstības valstīm ES ir jāveicina preferenču un asimetrijas sistēma, lai ļautu tām savos tirgos saglabāt atsevišķus piegādes un pārvaldības un dažus citus attīstības instrumentus; norāda, ka vismazāk attīstītajām valstīm ir nodrošināta no kvotām un tarifiem brīva piekļuve ES tirgum saskaņā ar Viss, izņemot ieročus(EBA) nolīgumu;

35. uzsver, ka pašreizējās sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) Komisijas galvenajam uzdevumam jābūt ņemt vērā Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu izteiktās vajadzības saistībā ar attīstību; atgādina, ka, lai atrisinātu šo uzdevumu EPN jāpapildina ar apsolīto jauno finansējumu tirdzniecības atbalstam (EUR 2 miljardi gadā līdz 2010. gadam) un reģionālās integrācijas veicināšanu;

36. uzsver, ka ir nepieciešams, lai Dohas attīstības sarunu kārtas iznākums būtu veiksmīgs, līdzsvarots un taisnīgs; uzsver, ka Dohas sarunu kārtas rezultātiem jāsniedz jaunattīstības valstīm stimuls ieguldīt lauksaimniecībā un pārtikas produktu ražošanā; aicina Komisiju atbalstīt priekšlikumus pašreizējā PTO sarunu kārtā iekļaut darbību saistībā ar pārtikas pamatproduktu cenām;

37. atkārtoti aicina Komisiju un Padomi veicināt godīgu tirdzniecību, lai sniegtu ieguldījumu sociālo un vides standartu paaugstināšanā un atbalstītu mazos un sociāli atstumtos ražotājus jaunattīstības valstīs;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

Demokrātijas veicināšana

38. uzsver, ka pašreizējā pārtikas krīze apliecina nepieciešamību veicināt politisko stabilitāti, reģionālo integrāciju, demokrātiju un cilvēktiesības ne tikai ES, bet arī visā pasaulē; tāpēc aicina visas ieinteresētās puses, risinot jautājumu par pašreizējo pārtikas krīzi un problēmas, kas saistītas ar ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku, veicināt cilvēciskās un demokrātiskās vērtības un tiesiskumu;

*
* *

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Pasaules Bankai, G8 valstīm, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālajai asamblejai, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un Panāfrikas parlamentam.

Vīzu režīma atcelšana

P6_TA(2008)0230

Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūcija par Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu sarunām attiecībā uz atbrīvojumu no vīzu prasības (vīzu režīma atcelšana)

(2009/C 279 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES līguma 2., 6., 24. un 29. pantu un EK līguma 62., 63., 286. un 300. pantu, kas ir juridiskais pamats Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpai un starptautiskām sarunām ar trešām valstīm un organizācijām,
- ņemot vērā Padomes un Komisijas 2008. gada 6. marta un 2008. gada 21. aprīļa paziņojumus Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai,
- ņemot vērā Reglamenta 83. pantu un 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā kopš Amsterdamas līguma stāšanās spēkā 1999. gadā Padome nosaka vīzu noteikumus, tostarp to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem vajadzīga vīza, un to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņi no šīs prasības ir atbrīvoti (EK līguma 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) ievilkums);
- B. tā kā Kopienas kompetence vīzu jautājumos ietver nosacījumus bezvīzu režīma piešķiršanai trešo valstu pilsoņiem un tā kā šiem nosacījumiem jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret visiem ES pilsoņiem ne tikai attiecībā uz bezvīzu statusa piešķiršanu vai atteikumu, bet arī attiecībā uz noteikumiem par šāda statusa piešķiršanu vai nepiešķiršanu dažādām ES dalībvalstīm no trešo valstu puses;
- C. tā kā kopš 2001. gada Padome ir atbrīvojusi ASV pilsoņus no vīzu režīma ⁽¹⁾; tā kā līdzīgs atbrīvojums diemžēl nav attiecināts uz visiem ES pilsoņiem, jo ASV joprojām saglabā vīzu režīmu dažu dalībvalstu (pašlaik Bulgārijas, Kipras, Čehijas, Igaunijas, Grieķijas, Ungārijas, Latvijas, Lietuvas, Maltas, Polijas, Rumānijas un Slovākijas) pilsoņiem, cita starpā arī tādēļ, ka lielākajai daļai šo valstu vīzu atteikumi, kas pamatojas uz nepārredzamiem kritērijiem, pārsniedz 3 % no pieteikumu skaita (pie zināmiem nosacījumiem — 10 %);
- D. tā kā kopš 2005. gada savstarpīguma mehānismu var ierosināt Kopienas līmenī ⁽²⁾ pēc dalībvalsts paziņojuma, Komisijas saziņas ar attiecīgo trešo valsti un Komisijas ziņojuma Padomei, kura tad var nolemt "par vīzu prasības pagaidu atjaunošanu attiecībā uz konkrētās trešās valsts pilsoņiem";

⁽¹⁾ Sk. Padomes Regulas (EK) 539/2001 II. pielikumu.

⁽²⁾ Sk. Padomes Regulas (EK) 539/2001 1. panta 4. punktu (konsolidētā versija).